

Paraules de benvinguda al Claustre uninversitari a càrrec del Rector Llorenç Huguet

Salutació al Magnífic i Excel·lentíssim Senyor Rector de la Universitat de València, d'Alacant i de la Universitat Jaume I,
Doctor Enric Valor,
Senyors Claustrals,
Senyores i senyors,

És per a mi un motiu de joia especial el fet de sentir-vos com un membre de ple dret del Claustre de la Universitat de les Illes Balears. No repetiré els vostres mèrits, que ha glossat el padrí, doctor Brauli Montoya, emperò subratllaré alguns dels trets dels vostres treballs que us han convertit en un intel·lectual que ha lluitat en nombroses trinxeres al servei del país, i ha cobert els camps on veia que la seva contribució podria ser més necessària. Us heu dedicat a fer de lingüista, de folklorista i d'escriptor posant en cadascun d'aquests treballs tot l'esforç d'un vertader home de lletres. Sense haver tingut una instrucció professional filològica, amb el vostre estudi de la llengua i literatura catalanes us heu consagrat, com diu el sociolingüista Vicent Pitarch, com una de les veus autoritzades del segle XX dins la cultura catalana: sou una autoritat en el sentit més noble de la paraula.

Particularment, els balears ens sentim orgullosos que hàgiu tingut molt sovint com a exemple la contribució insular a la cultura catalana a l'hora d'emprendre la vostra obra. Ens volem referir, sobretot, a l'enorme corpus rondallístic que, recopilat per mossèn Alcover, va servir-vos de model per emprendre el corresponent corpus valencià. També pensem en el mestratge de Francesc de Borja Moll a través de les visites d'aquest a València per impulsar l'obra del *Diccionari català-valencià-balear*, per a la calaixera del qual, cal dir-ho igualment, vàreu passar un bon esplet de vocabulari valencià.

No oblidem tampoc que procediu de la regió valenciana més «mallorquina», la serra d'Aitana — i les comarques que l'envolten—, la qual, a part de ser una prolongació geològica de la nostra serra de Tramuntana, és també una prolongació dels mallorquins que, arran de l'expulsió dels moriscs, al segle XVII, anaren a poblar-la i avui han acabat parlant un mallorquí que «sona» a valencià. No debades, en una de les rondalles que vàreu recollir, la de «La rabosa i el corb», aquest darrer emprèn un vol des d'aquestes terres valencianes fins a Mallorca, on davalla en un camp d'ametllers i compra un bocí de formatge al primer poble que troba. De tornada, sobrevola Puigpunyent, la Dragonera, més tard Eivissa, i, al cap d'un parell d'hores, ja té davant seu altre pic les altívoles muntanyes valencianes.

La solidesa intel·lectual de la vostra obra, estimat Enric Valor, és fora de tot dubte: la vostra obra gramatical i lexicogràfica, la vostra novel·lística i l'enorme aportació que significa per a tots els catalanoparlants el corpus de rondalles valencianes, són mèrits suficients perquè siguem ara aquí, des de la Universitat de les Illes Balears, acollits a la Universitat de València en el marc de l'Institut Joan Lluís Vives, a la vostra investidura com a doctor honoris causa i per acollir-vos afectuosament com a membre de la nostra comunitat universitària